

Un únic missatge

Totes les religions, les creences i les cultures cerquen, en última instància, les mateixes coses. Alguns posen èmfasi en la identitat del grup al qual es pertany, altres amb l'harmonia entre allò material i allò espiritual i altres en un missatge que afavoreixi l'amor. Els diferents tipus d'amor. Però, en essència, tothom cerca la felicitat a través d'una vida allunyada de l'agressivitat, la crueltat i els diversos tipus d'injustícies.

Que un grup, normalment reduït, utilitzi un text simbòlic - com ho són tots els religiosos - per aprofitar-se de la ignorància de qui pateix la pobresa més absoluta, no és culpa de la religió en sí. Com no és culpa del futbol que existeixin personatges que vulguin portar la violència als terrenys de joc. Això, després del que ha passat a Gaza, és molt important tenir-ho clar. I és que, des d'uns anys ençà, no pocs han sigut els que han volgut criminalitzar el món àrab per, així, poder cometre tots els excessos que han volgut.

És precisament per aquest motiu pel qual obrim aquest número del Secundèria apropant-nos a la figura de Mevlana, un místic del segle XIII molt important dins de l'Islam, i que va insistir en un únic missatge molt clar: la tolerància il·limitada entre tot tipus de gent. Potser la figura d'aquest filòsof sufí ens serveix per entendre que ningú es pot apropiat de la fe de ningú, i que, contra més coneixem a l'altre, menys murs haurem de construir, siguin mentals o no.

Però, per desgràcia, de murs encara n'hi ha molts al món. Un dels més amagats, i del que ens hauríem d'avergonyar més, és el de la Fam. Ara, Mans Unides, amb la col·laboració d'aquesta revista, distribueix un còmic on ens intenta explicar la situació actual en aquest sentit, i què podem fer per canviar-la. I, per sort, sempre es pot fer quelcom. Encara depèn de nosaltres.

[Il·lustració: Marc Benítez]

